

Emocions

TEXT: ROSER OTER

Crear és per a mi un viatge a l'interior. Aquestes obres sorgeixen del més profund del meu ser. **EMOCIONS** és una peça fruit d'una maduresa personal i professional, perquè un ceramista evoluciona amb les seves peces i les peces evolucionen amb el ceramista.

Mentre em deixo portar hores i hores en la solitud del taller, afloren molts sentiments, els viscuts, els compartits, els que passen dins teu, els que passen a l'exterior, i tot va fent un garbuix d'emocions. I, poc a poc, al taller ja no estic sola, el comparteixen personatges que viuen històries, algunes, les meves pròpies i d'altres, històries dels que m'envolten. Quan els creo formen part de mi, de tot allò que respira la meua pell. Mentre s'assequen en els estants, de tant en tant me'ls vaig mirant, és com si ja agafessin un camí propi, lluny i a prop de mi.

Sempre m'ha apassionat la filosofia, les reflexions. Les preguntes existencials que l'home s'ha fet sempre: d'on venim? on anem? quin sentit té la vida? la buidor existencial? tenim por a la llibertat? existeix el destí?

L'home com a tal passa per diferents etapes a la seva vida i això li dona maduresa, saviesa, coneixement, experiència.

Les EMOCIONS són importants per sentir-se vius, la por, l'alegria, la vergonya, la gratitud, la culpabilitat, la nostàlgia, l'esperança, la gelosia, l'enveja, l'admiració...

Una sèrie d'elements caracteritzen aquesta obra: la peça en forma de peanya on es disposa el reconeixement públic a l'esforç, la constància i el sacrifici. El simbolisme de l'escala reforça la idea d'anar pujant graons, experiències que un va guanyant amb els anys. Un simple garbuix amb llapis, com si fossin quatre ratlles d'un nen petit, perquè les experiències ja les anem sumant des que som infants. Tot allò que ens passa, que veiem, que sentim, que vivim. Tot el que desperta els nostres sentits ens ha forjat com a persones per ser el que som avui en dia.

La pasta de paper de porcellana, un material d'aparença fràgil, de color pur, neutre com les emocions, que són les que són i moltes no les podem controlar, perquè neixen del més profund del nostre ser, d'allà on no arriba el raonament.

Les làmines superposades suggereixen la diversitat d'experiències que hom va trobant a la vida. Saviesa, coneixement, experiència.

Al damunt de les làmines, un ésser humà assegut en posició de reflexió. Poder pensar en les experiències esdevé coneixement. De les situacions positives en gaudim, de les negatives n'aprenem i ens fan créixer. ●